

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Virtute Religionis, Et Ei Annexis; Continens septem Tractatus
Theologiae Moralis praecipuos. Primus, in ordine septimus, est de Oratione
... Septimus, & latissimus, de Beneficiis Ecclesiasticis

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

De aetate requisita ad beneficium. punct. 3

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76561)

beneficij paterni, non super alterius beneficij fructibus. Quapropter etiam penito loco beneficij succedat quoad qualitates in beneficij requisitas, ita ut eadem aetas & qualitas legitimitatis, & habitus ad beneficium requisita requiratur in penitente: non tamen succedit loco beneficij in dispositione specialis prohibita. Vnde inhabilitas ad beneficia, non est inhabilitas adpenfiones, Gonzalez gloss. 5. §. 5. num. 26. cum Nauarr. conf. 1. 2. n. 5. de rescript.

11 Quarto collige non solum prohiberi illegitimum paternum beneficium obtinere, sed etiam obtinere aliud quodcumque dissimile beneficium in Ecclesia, in qua pater habuit beneficium in titulum, commendam, vel administrationem. Vnde non potest filius illegitimus obtinere dignitatem in Ecclesia, ubi pater est canonicus neque contra obtinere canonicatum, ubi pater est dignitas. Rebuff. in pra. i. beneficij. de dispensat. super defectu natal. n. 37. & 38. Azor. 2. p. in sit. moral. lib. 6. cap. 4. q. 16. Barbosa 3. part. de potest. episc. alleg. 65. n. 15.

12 Solum est difficultas de beneficiis vniuersalibus possit filius ad vnam intulari, & pater ad aliam; Cui difficultati sub distinctione respondeo: si illa duo beneficia sunt aequè principaliter vnica, cum rector vnus sit necessario amobum rector, nequit filius vnum obtinere etiam tanquam vicarius perpetuus; quia iam obtineret beneficium patris; si tamen beneficia non aequè principaliter vnica sint, sed accessorie; & ob huiusmodi beneficium naturam accessorium non amittit, sed necessarium accessorium ministrari debet per vicarium perpetuum aut temporalem, & non per rectorem principalis beneficij, optime poterit filius illegitimus accessorium obtinere, tamen si pater principale beneficium obtinere; quia nec beneficium patris obtinet, neque in eadem Ecclesia, sed in diuersa & ita tenent, & decem referunt Garc. 7. p. de benef. cap. 3. a. n. 61. August. Barb. in dicto c. 15. cone. n. 4. & in decisionib. vers. quarta & 3. p. de potest. episc. alleg. 65. n. 11.

13 Deinde nequit filius illegitimus beneficium obtinere et in Ecclesia, ubi pater solum eadem habuit in choro ratione dignitatis, quam in alia Ecclesia obtinebat, Quia censetur in illa Ecclesia beneficium habuisse ob administrationem, & secundum quae ei ex beneficio pertinet; & ita tenent, & decem referunt Garc. 7. p. de benef. c. 3. n. 66. Barb. 3. p. de potest. episc. alleg. 65. n. 14. & in decision. ad c. 16. concil. decis. 5. Quae doctrina non caret difficultate ob ea quae tradit Gonzalez reg. 8. Cancell. gloss. 10. a. n. 16.

14 Ex eodem principio videtur hic filius illegitimus excludi a beneficio in Ecclesia, quae est foror alterius Ecclesiae, in qua pater beneficium habet. Sunt enim in Hispania aliquae Ecclesiae, quae vocantur forores in quarum vna residens censetur in alia residere ex favore, & privilegio Pontificis. In vna ergo harum Ecclesiarum intulari filius non potest patre in alia intulari. Quia iam esset intularis in Ecclesia, in qua pater ratione beneficij ministrare censetur, seu in qua censetur beneficium habere: sic Barbosa in dicto decreto concil. n. 7.

15 Non tamen prohibetur filius obtinere canonicatum, qui etiam potio non beneficiis tempore quo pater illum obtinebat. Quia non obtinet patris beneficium, neque in Ecclesia ubi pater beneficiatus fuit decem refert Achilles de Grassis de off. 1. de filii. presby. Barb. 3. p. de potest. episc. alleg. 65. n. 12. & in remission. concil. ad dict. cap. 15. vers. clericum. Deinde non prohibetur succedere in capellania alique Episcopi auctoritate fundata, quam habuit pater: quia non est beneficium, & coaciliolum solum de successione in beneficiis loquitur. Gonzalez ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. num. 34. Augustin. Barbosa. dicta alleg. 65. n. 13. & in remission. concil. loco allegato.

16 Quinto collige ex illis verbis concilij quoquo modo ministrare, interdicitam esse filio illegitimo administrationem in Ecclesia, in qua pater beneficium habuit. Quapropter omnis administratio siue ex beneficio, siue ex salario, quae propria esse censetur, exclusiua est. Vnde nec potest ut simplex musicus canere in choro, neque processionibus interesse, nec epistolam, aut antiphonam, aliudve ministerium ibi exercere ex officio vel beneficio; tamen beneficium ad aliam Ecclesiam pertineat: sic tenent & decem refert Garcia 7. p. de benef. c. 3. n. 63. Aloysius Riccius in collectan. decisionib. 4. p. collect. 1367. vers. ita amplius Stephan. Gratian. de scripta. forens. cap. 397. num. 26. & segg. Barbosa dicto loco concilij decis. 5. & 3. p. de potest. episc. alleg. 65. n. 20. Dixi interdicitam esse ministratorem ex officio, vel beneficio: ut colligeres ministratorem voluntarium, & ex deuotione interdicitam non esse: videtur enim nimis rigorosum, ut non possit filius in Ecclesia, ubi pater est canonicus, missam ex deuotione dicere, quia sic celebrans non tam Ecclesiae ministrat, quam suae consolationi, & deuotioni: ita id fieri posse defendit Manuel Rodrig. 1. r. sum. cap. 247. n. 1. Garcia 7. p. de benef. c. 3. n. 70. ubi testatur sic praxi esse receptum, tamen Nauarr. conf. 1. de constitut. q. 17. in 1. edit. contrarium sibi probabilius appareat.

17 Ut autem filius ab administratione alicuius Ecclesiae excludatur, debet eius pater in illa beneficium habere, vel habuisse. Quapropter si nullum ibi beneficium habuit, tamen ex officio ibidem ministrauerit, nequaquam filius a beneficio, Ferr. de Castro Sum. Mor. Pars 11.

neque ab ad ministratorem in illa Ecclesia excludetur. Quia concilium ex parte patris beneficium requirit: ibi ubi eorum patres beneficium aliquod Ecclesiasticum habent, vel habuerunt, & tenent, decem refert Garcia 7. p. de benef. cap. 3. num. 72. Quapropter, ut declarauit sacra congregatio apud Garciam num. 73. & Barbosa 3. p. de potest. episc. alleg. 65. num. 23 & 24. non est molestia exhibenda presbytero celebranti ex obligatione alicuius legati, ubi pater celebrat ex deuotione. Quia hic casus non fuit a concilio comprehensus, neque in concilio, neque alibi inuenitur prohibitum filios clericorum cum patribus habitare Garc. & Barbosa supra: tamen conuenientissimum, & decentissimum sit, ut nunquam simul habitare permittantur ne parentes filiorum intuitu delicti prateriti complacentiam habeant.

18 Sexto collige, interdicitam esse a concilio omnem reciprocam renunciationem, si quae a parentibus clericis in fauorem filiorum suorum fiat: illa autem dicitur reciproca resignatio a concilio prohibita, in quibus pactum, & conuentionem de mutua facienda resignatione interuenit. Nauarr. lib. 1. consil. tit. de renunciat. conf. 5. Quapropter si in fauorem Titij beneficium resignares, ut Titius beneficium quod habet cederet filio tuo illegitimo, nullius effectus esset resignatio. Verum si omnis conuentione expressa vel tacita cessaret, non esset resignatio damanda, ut bene probant Nauarr. supra. Aduerto tamen in foto externo condemnandas esse resignaciones ob praesumptionem fraudis, si simul sunt, vel non multum inter se distent; eaque de causa sacri concilij congregatio censuit reciprocam, & damnatam resignationem fuisse eam, qua Antonius Cortea beneficium resignauit in fauorem Nicolai Cassada, reseruata pensione super parochiali, quam Matheus pater Nicolai obtinebat de consensu patris, Quia censetur pater consensisse pensioni ea conditione, ut suo filio beneficium daret. Garcia 7. p. de benef. cap. 3. num. 87. August. Barbosa 3. p. de potest. episc. alleg. 65. num. 27.

19 Septimo collige, Episcopum non posse cum illegitimo dispensare in iis, quibus a concilio prohibetur: quia nulli talis potestas ei committitur, neque conueniens erant, ut ei committeretur, Barbosa aliis relatis, d. alleg. 65. num. 30. Pontifex vero si forte in iis dispensationem concedat aliquando, derogare debet: saltem in genere constitutioni Clement. VII. & supradicto Tridenti decreto: sic Barbosa supra num. 31.

PUNCTUM III.

De aetate requisita ad beneficium.

- 1 Pro summo Pontificatu nulla aetas a iure designata est.
- 2 Pro Episcopis trigessimus completus requiritur.
- 3 Quid de aetate pro Cardinalibus requisita;
- 4 Pro Abbatibus, Decanis, aliisque beneficiatis cura animarum habentibus 25. inceptus.
- 5 Ad ceteras dignitates 22 est requisitus.
- 6 Absque vlla dispensatione constitutus in supradicta aetate eligi potest.
- 7 Supradicta aetas non solum pro dignitatibus Ecclesiae cathedralis, sed collegiatae requiritur, esto alij contra sentiant.
- 8 Si aliquibus ex iis dignitatibus ordo presbyteratus est annexus requiritur ea aetas quae ad ordinem requiritur.
- 9 An 22. annus sufficiat inceptus; Affirmant plures.
- 10 Probabilis est oppositum.
- 11 Fit satis opposita ratio.
- 12 Pro beneficiis curam animarum habentibus 25. annus inceptus requiritur.
- 13 Ex tenditur ad vicarios perpetuos.
- 14 Quae aetas pro canonicatibus, & portionibus Ecclesiarum cathedralium.
- 15 An pro canonicatu cui est subdiaconatus annexus sufficiat habere 20 completum, & inceptum, 21. Affirmat Lessius.
- 16 Verius est oppositum.
- 17 Canonicus penitentiarius quadragenarius debet esse.
- 18 Pro canonicatibus Ecclesiarum collegiatarum, & dimidiis portionibus Ecclesiae cathedralis 24. sufficit.
- 19 Pro beneficiis simplicibus spectato iure communi alij septennium. Alij 14. annum requirunt. Ex tria 14. inceptus requiritur.
- 20 Aetas requisita pro beneficiis non solum tempore collationis, sed etiam electionis, praesentationis, impetrationis & oppositionis debet esse.
- 21 Collatio, electio, praesentatio facta ei qui legitimam aetatem non habet, irrita est.

A Dignioribus incipiendo nulla pro summo Pontifice a iure determinata aetas requisita est; sed eo ipso quo a duabus partibus Cardinalium fuerit electus, qui alias iure naturali, & diuino spectato apus fuerit ad Ecclesiam Dei gubernandam, electio valida persistit, Neque credendum est Cardinales

nales electuros, qui idoneus non sit tanto muneri. Azor. 1. p. in sit. moral. lib. 6. cap. 5. in fine. q. 15. Proteritibus Episcopis trigessimus annus requiritur. cum in cunctis de electione. An vero debeat esse completus? Negat Glossa in c. unico. de arate, & qual. in 6. verbo compleverint, sed abique fundamento. Nam textus in c. cum in cunctis clare indicat debere esse completum: cum dicat nullus ad Episcopatum eligatur, qui iam trigessimum aetatis annu non exegerit. Non enim dixit attigerit, sed exegerit. iuxta illud Plauti in amphitruo, menses iam tibi exactos esse vides; & sic ad omnem excludendam dubitationem definitum est a Gregor. XIV. in sua bulla, quae incipit: omnis apostolica servitutis, edita 15. Martij 1591. & tradit expressè Rebuff. in praxi beneficiar. Rub. requisita ad collationem bonam, num. 37. & tractat. de pacificis possessorib. n. 184. Gujeter. lib. 1. canon. quasi. c. 2. n. 39. Garc. 7. p. de benef. cap. 4. n. 76. Menoch de arbitrar. casu 427. n. 24. Azor. 2. p. in sit. moral. lib. 6. c. 15. q. 1. Eman. Saa verbo Episcopos. n. 9. Lessius lib. 2. c. 34. dub. 20. n. 107. Aug. Barbosa de potest. episc. 2. p. alleg. 2. n. 26. 48. In Inegno vero Galliae ex concordatis inter Leonem X. & Regem Galliae affirmat Rebuff. dicto tract. de pacific. possessorib. n. 184. & ex illo Barbosa n. 27. sufficere esse in 27. anno constitutum, vt rite eligi possit.

3 Pro Cardinalibus sanctae Romanae Ecclesiae eadem aetas, ac in Episcopo videtur requisita iuxta Trident. sess. 24. cap. 1. de reformat. ibi. ea vero omnia, qua de Episcoporum praesentiorum vita, arate, doctrina, & ceteris qualitatibus alias in eadem synodo constituta sunt, decernit eadem etiam in creatione Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, etiam si diaconi sint, exigenda. Sed iam ex constitutione Sixti V. edita de Cardinalium numero, ordine, arate, tempore, qualitate, & officio ea etiam requiritur in Cardinalibus, diaconis, quae sufficit intra annum illo ordine insigniri. Quapropter sufficit si in 25. aetatis constituatur: sic notavit Cardin. Palcorus de sacri consistorij consultat. 4. n. 9. Garcia 7. p. de benef. cap. 4. n. 79. indicat Azor. 2. p. in sit. lib. 6. c. 5. q. 14.

4 Pro Abbatibus, Decanis, Praepositis Archipresbyteris, aliisque dignitatibus curam animarum habentibus 25. annus ineptus requiritur habere expressè cap. cum in cunctis §. inferiora de electione & in Trident. sess. 24. cap. 2. de reformat. ibi. Nemo igitur deinceps ad dignitates quasvis, quibus animarum cura subest, promovatur, nisi qui saltem 25. sua aetatis annis attigerit & tradunt omnes doctores. Quod procedit non solum in dignitatibus saecularibus, sed etiam in regularibus; tametsi beneficia manualia sint, vt decidit expressè in clement. ne in astro domini §. ceterum de statu regularium, & tradit Lessius l. 2. c. 24. dub. 20. concl. Manuel Rodrig. 1. q. regul. q. 22. arti. 2. Garcia aliis relatis dicta 7. q. de benef. c. 4. n. 42. & constat ex dicto cap. cum in cunctis & ex Trident. exigentibus 25. annum pro qualibet dignitate curam animarum habente abique vlla restrictione.

Neque in praesenti; vt bene notat Lessius supra, est sermo de Abbatissa, Priorissa, seu praefata monialium; quia haec beneficia non habent, sed solum officium cum iurisdictione ad cuius officium requiritur, vt eligenda non sit minor 40. annis & consequenter, vt illos habeat completos iuxta ea quae infra decidemus. Et insuper quae octo annis post expressam professionem laudabiliter vixerit. Quod si his qualitatibus non reperiatur in eodem monasterio, ex alio eiusdem ordinis eligi possit: si hoc etiam incommodum superiori, qui electioni praesens videtur, ex his, quae in eodem monasterio annu trigessimu excederint & quinque saltem annis post professionem rectè vixerint, Episcopo, vel alio superiore contentiente eligatur: sic Concil. Trident. sess. 25. de regularib. c. 7.

5 Ad caeteras autem dignitates, vt psonatus (inquit concilium sess. 24. cap. 12. quibus animarum cura nulla subest, clericis altoquin idoneis, & 22. annis non minores adfiscantur. Ex quibus verbis.

6 Triplex dubium insurgit. Primo, an stante hoc decreto absque vlla dispensatione possit ad has dignitates eligi, si 22. annu compleverit. Negat Valquez de benef. cap. 3. §. dub. 22. num. 18. ea ratione. Quia hoc decretum solum corrigat cap. vt unicum. de arate, & qualitat. in 6. in quo Episcopis permittitur erat dispensare ad has dignitates, si 20. annu compleverit; prohibetque, ne haec dispensatio concedatur, nisi 22. expleto. At seclusa dispensatione videtur ius antiquum in tactum relinqui. Cum autem ex iure antiquo eadem aetas pro dignitatibus non habentibus curam, ac illam habentibus fuerit requisita vt ex communi sententia tradit Abbas, aliique doctores, in dicto cap. cum in cunctis §. inferiora, & facis colligitur ex cap. permittimus de arate, & qualitat. in 6. & ex cap. innovamus. 60. dist. & ibi glossa, verbo adulescentibus Nauar. cap. 25. n. 126. efficiunt ad has dignitates telegi non posse seclusa dispensatione, nisi 25. annu attigerit.

Nihilominus probabilius credo nulla esse opus dispensatione. Tum quia non satis erat constans inter doctores, quae aetas requisita fuerit iure antiquo pro dignitatibus cura animarum carentibus; quia textus in cap. cum in cunctis solum loquitur de iis, quibus animarum cura annexa est, Et idem videtur di-

endum de textu, in cap. innovamus. Tum & praecipue quia concilium nullam dispensationis mentionem fecit, sed eodem tenore, quo dixit nullum esse eligendum; antequam 25. annu attigerit, ad dignitates curam animarum habentes, dixit non esse eligendum ad dignitates carentes animarum cura, nisi 22. habuerit & ita tenet Flamin. lib. 4. de resignat. q. 11. n. 14. Garcia de benef. 7. p. cap. 4. num. 15. Azor. 2. p. in sit. moral. lib. 6. c. 5. q. 3. Lessius lib. 2. c. 34. dub. 20. concl. 3. Emanuel. Saa verbo beneficium num. 31. & alij nullam de dispensatione mentionem faciunt.

7 Secundum dubium est, an haec aetas 22. annorum requisita sit non solum pro dignitatibus Ecclesiae cathedralium, sed etiam pro dignitatibus Ecclesiae collegiatae; Negat Zetola praxi episcop. 1. p. verbo beneficia §. 1. vers. ad dignitates. & verbo canonica §. 9. Altera praxi noua 2. p. cap. 5. num. 21. Aloy. Ricc. in praxi fori Ecclesiastici. decis. 731. in 1. edit. & resolut. 512. num. 3. in fine. in 2. edit. August. Barbosa allegat. 90. num. 67. Eman. Rodrig. in addit. ad bullam, compo. 4. vbi testatur Chritophorum Vellam Archiepiscopum Burgensem consilium eundem scholasticum aetatis 17. annorum dignitate scholasticae Ecclesiae collegiatae de Aguilari de Campo, & lite mota iudicatum esse collationem fuisse, canonicam & iuridicam. Verum probabilius existimo supradictum decretum Trident. non solum de dignitatibus Ecclesiarum cathedralium, sed collegiatarum loqui, & in omnibus eandem aetatem exposuisti. Probat ex proemio supradicti decreti & ibi cum dignitas in Ecclesiis praesentibus cathedralibus, Dictionem praesentis exprimit clariora, & supponit quae minus claritatis habent. Si ergo de solis dignitatibus Ecclesiarum cathedralium videri debent, vt quid addit praesentis, sed illo verbo ex alio debent dicere. Cum dignitates in Ecclesiis cathedralibus &c. Adde si concilium in supradicto textu non disponit de dignitatibus Ecclesiarum collegiatarum, sed illas dispositionis iuris communis relinquit, efficitur sane maiorem aetatem pro ipsis esse requisitam, quam pro dignitatibus Ecclesiarum cathedralium, quod videtur absurdum. Nam spectato iure communi, cap. cum in cunctis de electione & cap. innovamus. 60. dist. iuxta explicitiorem communis sententia. 25. annus requisitus est pro qualibet dignitate sine cathedrali sine collegiatae Ecclesiae, sine cura, sine abique cura obtinenda, tametsi in cap. permittimus, de arate, & qualitat. in 6. concedatur Episcopis potestas dispensandi eis qui 20. annu habent in dignitatibus cura animarum carentibus. Dicendum ergo, est concilium de omnibus dignitatibus tam cathedralium, quam collegiatae Ecclesiae locum esse, indicantque illa verba generalia. Nemo ad dignitates quasvis, &c. & ita tradit, & decimum refert Garcia 7. p. de benef. cap. 4. n. 58. & 62.

8 Aduertendum tamen est, si aliquibus ex iis dignitatibus ordo presbyteratus fuerit annexus, eam aetatem promotus debet habere debet, quae ad illum ordinem suscipiendum inter annu est requisita: vt constat ex iis quae infra dicemus, & tradit Trident. ibi. vers. neminem; & notavit Garcia supra n. 72. Secundo aduerte principalem dignitatem in collegiata 25. annu regulariter exposulare: quia frequenter curam animarum annexam habet. Garcia 7. p. de benef. cap. 4. n. 65. Barbosa in remiss. antea dicto c. 12. vers. ad dignitatem.

9 Tertium dubium est, an hic 22. annu pro dignitatibus requisitus debeat esse completus, vel sufficiat ineptus; Sufficit ineptus docet Henricus in sum. lib. 14. cap. 8. §. 10. in fine. Eman. Saa verbo beneficium. m. 31. Zetola in praxi. Episcop. 1. p. verbo beneficia, §. 1. vers. ad dignitates. Azor. 2. p. in sit. moral. lib. 6. cap. 5. q. 3. infine. August. Barbosa 3. p. de potest. episc. allegat. 60. n. 66. Moutetur, quia vigesimus secundus annus non videtur completus requiri, vt dicaris esse non minor 22. annorum; et eo namque quod in vigesimum secundum annu intres, non non es minor; si non es maior 22. quo vique illum completus & 23. incipias, ita non es minor 22. si 22. compluisti, & 22. accepisti. Maior enim, & minor videtur esse termini excludit. Et consimilo, si 22. annu completus requiritur, vt quid concilium dixit ne eligantur minores 22. annis; Clarius procederet, si diceret, non eligantur nisi qui maiores 22. annis fuerint, loquidem ij, qui completum habent, 22. annu, & 23. incipiunt, maiores sunt 22. annis.

10 Verum probabilius cenfeo 22. annu debere esse completum, vt capax sit cuiuslibet dignitatis. Moutetur praecipue, quia saepe sic esse decimum a sacra congregatione, vt constat ex decisionibus relatis a Garcia 7. p. de benef. cap. 4. n. 70. quibus in casu dubio standum est. Deinde quia id iudicauit concilium diuersimodè loquens de arate requisita ad dignitates curatas, vt sine cura. Nam loquens de dignitatibus curatis dixit. Nemo promovetur, nisi qui 25. sua aetatis annu attigerit: at loquens de aliis dignitatibus sine cura, inquit, non minores 22. annis adfiscantur, r. quasi indicans eos qui 22. annu non completum, eligi non posse: qui enim 22. non completum, absolute minor est illis, qui 22. annu completum habent & consequenter minor est 22. anno; & ita tenet Valq. de benef. c. 3. §. 2. dub. 2. n. 18. & dub. 4. n. 24. Lessius lib. 2. c. 34. dub. 20. n. 108. Mado. tract. de aetate minorum. c. 5. n. 10. Garcia dicto c. 4. n. 67.

11 Neque in contrarium adducta vigeat Nego namque te non esse minorem 22. annis; si 22. non impleuit; ad hoc autem vt maior sis 22. implere debes, & 23. incipere; at vt sis minor sufficis 22. non impleueris. Quia maior, & minor sunt termini exclusiui anni non vtqueum, sed completi, ut vt ille est maior 22. qui compleuit, & 23. incipit, vero est minor, qui 22. nondum impleuit. Nam qui illum impleuit præcise, neque excedit, nequaquam maior est 22. sed qui non impleuit hoc minor est. Ergo iam est minor 22. Ergo capax non est dignitas. Ad confirmationem dico sufficienter concilium suam mentem explicasse, cum dixerit non debere esse minorem 22. tacite enim dixit debere habere annum 22. completum. Quod si clarius non fuit locutum, id forte fuit, quia necessarium non reputauit.

12 Pro beneficiis curam animarum habentibus, 25. annus inceptus requiritur, cap. cum in cunctis §. inferiora de electione. Et licet de elect. in 6. & Trid. sess. 24. c. 12. de reformat. & etiam alios referentes Flamin. de resignat. l. 4. §. 9. n. 14. Garcia 7. p. de benef. cap. 4. n. 41. Aug. Barbosa 3. p. de potest. episc. alleg. 60. n. 81. Valq. de benef. §. 2. dub. 2. sine. Lessius l. 2. c. 34. dub. 20. concl. 4. Azor. l. 6. c. 5. §. 4.

13 Extendendaque est hæc doctrina ad vicarios perpetuos ecclesiarum parochialium, iuxta clement. 1. de officio vicarij: ibi: Quæ de Ecclesijs curam animarum habentibus, & ipsarum rectoribus promouendis ad sacerdotium, & de eorū atate ad iure statuta noscuntur, in perpetuis Ecclesijs parochialium vicariis, & assipis ad eas volumus obseruari, & notauit ibi Gloss. & Azor. supra. Item extendi debet ad coadiutores: eadem enim atas, que in principali requiritur, & sufficit in coadiutor, expostulatur. Azor. loco allegato. Gonzalez gloss. §. 5. §. 9. n. 6. & 90. Garcia 7. p. de benef. c. 4. in fine.

14 Pro canonicibus, & portionibus Ecclesiarum cathedralium olim fuit grauis controversia, an septennium sufficeret, an vero requiritur esse decimus quartus? Sed cum iam concilium Trident. sess. 24. cap. 12. de reformat. omnibus iis annexæ ordinem sacrum saltem subdiaconatus; ibi, In omnibus Ecclesijs cathedralibus omnes canonicatus, & portiones habeant annexum ordinem presbyterij, & diaconatus necessario eam atate habere debent, que ad suscipiendū infra annum subdiaconatum requiritur, quia sic canetur ad concilio illis verbis. Neminē ad dignitatem, canonicatum, aut portionem recipiant, nisi qui eo ordine sacro aut sit initiatus, quem illa dignitas, præbendæ, aut portio requirit, aut in tali atate, ut infra tempus à iure, & ab hac sacra synodo statutum initiari valeat. Quapropter si canonicus i annexus est presbyteratus, debes eam atatem habere, quæ ad suscipiendum illum ordinem infra à iure præfixum necessaria est. Cum ergo ad subdiaconatum necessarius sit 22. & ad diaconatum 23. & ad presbyteratum 24. inceptus, eam atatem habere debes, quæ ad suscipiendum ordinem canonicatus annexum infra tempus à iure præfixum necessaria est, quod tempus est vnius anni, vt constat ex c. 4. sess. 22. de reformat.

15 Hinc ergo oritur difficultas, à anaput sis ad canonicatum recipiendum, cui est subdiaconatus annexus, si habeas 20. annum completum, & intres in 21. & ad recipiendum canonicatum, cui est diaconatus annexus, si habeas 21. completum, & incipias 22. & ad canonicatum presbyteratus, habeas 22. & incipias 23. Et ratio difficultatis est, quia in ea atate constitutus infra annum promoueri potes eo ordine, quem illa præbenda postulat; siquidem in principio anni sequentis habilis es ad illum. Ergo concilio satisfaci, cum solam postulet te esse in ea atate constitutum, vt infra annum illo ordine insigniri possis; & ita tener expressè Lessius lib. 2. c. 34. dub. 10. circa finem n. 110. indicat Azor. 2. p. lib. 6. c. 5. §. 5. ibi: Quo fit, ut in his canonicis, quorum præbendæ sacerdotium requiritur necessarius sit annus 25. inceptus, aut cered ea atas, vt ad annum vnum fieri presbyteri queant.

16 Nihilominus verius existimo eam atatem ad has præbendas requiri, quæ capax sit ordinis annexi recipiendi. Nam licet concilium dicat, vt sit constitutus in atate, in qua intra annum possit ordinem annexum recipere, non tollit quominus debeat, cum acta recipit præbendam, habere eam atatem, qua possit qualibet parte illius anni sequentis annexo ordine insigniri illa enim verba, vt sit in atate, in qua infra tempus à iure constitutum possit ordinem recipere, denotant, vt solo in termino illius anni eum ordinem recipere possis. Quod autem ea verba sic debeant explicari, videtur conuincere ex c. cum in cunctis, de electione, cap. licet canon. eodem tit. in 6. vbi ad Ecclesias parochiales, quibus est presbyteratus annexus, requiritur annus 24. completus, & 25. inceptus, tamen si eas recipientes, non obligentur tempore receptionis ordine sacro esse insigniti, sed sufficit si intra annum ordinentur. Ergo similiter dicendum est in canonicibus, & portionibus Ecclesie cathedralis debere recipientes esse in ea atate constitutos, in qua per totum annum sequentem insigniri possint ordine illis annexo, & non sufficere quod solum in termino anni id possint: sic pluribus relatis, vartique decisionibus sacre congregationis comprobatur. Garcia 7. p. de benef. cap. 4. n. 22.

17 A supradicta regula excipitur canonicus penitentiaris

qui in atate 40. annorum debet esse ex Trident. sess. 24. c. 8. de reformat. Quod si in illa diocesi non reperitur qui doctor, vel licentiatum sit in iure canonico, vel theologia & atatem 40. annorum habeat, poterit eligi, qui aliis pro loci qualitate aptior reperitur, quia sic canetur ad concilio: & tradit Ioann. Gutier. l. 1. canon. quest. c. 2. §. n. 40. Garcia 7. p. de benef. c. 4. num. 33. Barbosa 3. p. alleg. §. 5. num. 8. Verum si intra diocesim non reperitur aptus ad illud munus obeunum, poterit extra diocesim queri, sed necessario habere debet qualitates à concilio requisiti, scilicet gradum sciencie, maturam atatem, & morum probitatem. Garcia & Barbosa supra. Sed an huiusmodi anni debeant esse completi, vel sufficienti incepti? Variant Doctores, Garcia 7. p. de benef. cap. 4. num. 35. censet debere esse completos: sed verius videtur sufficere inceptos. Quia nullum est verbum, ex quo debere esse completos colligatur, & sine firmo fundamento non est faciendæ restrictio. sic Azor. 2. p. instit. moral. l. 6. c. 5. §. 6. in fine. Francisc. Leo in thesuro fori Ecclesiast. c. 18. d. n. 20.

18 Pro canonicibus Ecclesiarum collegiarum, & dimidijs portionibus Ecclesie cathedralis nihil est à concilio Tridentino innouatum ac proinde 24. annus inceptus, qui (vt dicemus) ad omnia beneficia simplicia requisitus est ad supradictos canonicatus, & dimidijs portiones requiritur: sic pluribus decisionibus comprobatur Gonzalez reg. 8. Cancell. gloss. §. 2. num. 92. Aloysius Riccius in praxi fori Ecclesiast. decis. 735. in 1. edit. & resolut. §. 12. n. 3. in fine in 2. edit. August. Barbosa 3. p. de potest. episc. alleg. 60. n. 71. Garcia alius relatis, 7. de benef. c. 2. d. n. 36. & seqq.

19 Pro reliquis beneficiis simplicibus etiam canonicibus Ecclesie cathedralis, si ius commune spectemus, satis controuersum est an sufficiat septennium, an debeat 14. attingi. Dicendum est si beneficium nomen rectorie sonet, maturitatemque concilij requirat, qualis est personatus, 14. expostulari, quia sic deciditur in cap. in decorum, de atate, & qualitate. Pro alijs vero beneficiis hoc regimine carentibus, septennium sufficit tum quia septennium sufficit ad ordines minores recipiendos, & iure antiquo nemo ordinibus initiabatur absque beneficij titulo. Tum quia in cap. ex eo §. 1. de elect. in 6. supponitur in pupillari atate posse esse canonicum Ecclesie cathedralis. Cæterum spectato iure nouo Trident. sess. 23. c. 6. de reformat. nullus ante initiatus tonsura, vel in minoribus ordinibus constitutus ante 14. annos potest beneficium obtinere, sufficit si sit 14. annus inceptus. Gonzalez gloss. §. 5. num. 90. Azor. 2. p. instit. l. 6. c. 5. §. 9. in fine. Barbosa alleg. 70. n. 66. Garcia dicto c. 4. n. 18. Excipe tamen, nisi aliter in fundatione cautum sit, cui concilium noluit derogare. Gonzal. n. 91. Barbosa n. 77. Garcia 7. p. c. 4. n. 8. Eman. Saa verbo beneficium n. 30.

20 Pro supradictorum intelligentia aduerte atatem requisitam à concilio pro consecutione alicuius beneficij adesse debere non solum tempore collationis, sed etiam electionis, præsentationis, impetrationis, quibus ius ad beneficium acquiritur, Quia verè sic electus, & præsentatus beneficium obtinet, & concilium consecutionem verbis generalibus prohibet ante atatem ab ipso statutam. Nauar. cons. 2. n. 1. de atate, & qualitat. Care. 7. p. de benef. cap. 4. n. 85. August. Barbosa 3. p. de potest. episc. alleg. 60. n. 78. Valq. de benef. c. 3. §. 1. dub. 3. in fine n. 23. Adde non solum tempore impetrationis, sed etiam tempore oppositionis, seu eo tempore, quo te legitime opponere potes, eam atatem habere debes; alias non eris legitimus oppositor, neque tibi beneficium conferri poterit. Gutier. cons. 44. n. 7. & serè per totum. Zeuallos q. 693. ex n. 7. Perez de Lara de annuor. & capellam. l. 2. c. 9. n. 55. & 58. quos refert & sequitur Garcia 7. p. de benef. c. 4. n. 86.

Deinde aduerte in hac atate à concilio requisita nulla ratione episcopum dispensare posse, quia ei non committitur, & absque commissione nequit legi Pontificie derogare. Azor. 2. p. lib. 6. c. 5. §. 9. Lessius l. 2. cap. 34. n. 108. Garcia 7. p. c. 4. n. 57. Barbosa n. 75.

21 Denique aduerte collationem, electionem, impetrationem beneficij factam ei, qui legitimam atatem adeptus non est, irritam esse, & nullam, vt ipse de persona inhabili, & contra formam à concilio statutam. Azor. q. 12. Flamin. l. 4. de resignat. q. 9. n. 20. Vgolin. de officio episc. cap. 50. §. 8. n. 3. & 6. Garcia d. c. 4. n. 82.

PUNCTVM IV.

De aptitudine ex parte corporis requisita ad beneficium.

- 1 Requiritur ea aptitudo qua irregularitatem excludat.
2 Beneficium conferri potest ei, cuius exercitium non impedit vitium corporis.
3 Si patiaris vitium impediens celebrationem, non potes minoribus ordinibus insigniri, nec beneficium simplex recipere.

Necessario requiritur ad beneficium ea aptitudo corporis quæ irregularitatem excludat. Irregularis namque sicut B b 4 excludit